

faldt fra det ærede Medlem. Den Forbindelse, som Skolen nu har, mente det ærede Medlem ikke staaar paa Højde med Tiden. Hertil vil jeg sige, at det maa jo afhænge af det Synspunkt, hvorfra man ser disse Forhold. Jeg maa bestemt sige, at jeg tror ikke, at Skolen behøver at skamme sig, fordi den staaar i en nærmere Tilknytning til Kirken. At tænke paa en Skoleordning, der ikke har Religionen til Grundlag, er meningsløst. Det er det samme som at tænke paa at bygge et Hus uden Grundlag. Og kaster man Øjet udad — vi kan godt gaa helt udenfor de kristne Folkeslag —, vil man se, at de selv i den hedenske Verden har Religions-systemer, paa hvilke de bygger deres Skoler. Skal vi nu gaa bort fra den kristne Religion, tror jeg, at det vil være umuligt at opbygge en Skoleordning, uden at man i Stedet for den faar noget fast — man kalde det nu, hvad man vil, Moral, Humanitet — som et Grundlag for Skolen; men samtidig maa det da slaas fast, at det er ikke en kristen Skole, man vil. Det er en hedensk Skole, man faar ud af det, og netop derigennem vil man være med til at afkristne Folket, og det kan jeg dog ikke tro er Meningen. Det er sikkert heller ikke det ærede Medlems Mening.

Kragh: I Motiverne til Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat af den højtærede Minister i Folketinget, nævnes der blandt de Omraader, som vil blive Genstand for Kommissionens Overvejelse, ogsaa Forholdet mellem Statens, Kommunerne og privates Deltagelse i Udgifterne ved bestaaende og fremtidig opstaaende Skolevirksomheder, og det siges, at navnlig dette Punkt har paaetragt sig til Overvejelse efter Vedtagelsen af Loven af 20. Marts 1918. Deri har den højtærede Minister ganske afgjort Ret. Som ærede Medlemmer vil erindre, var det det Partis Stilling, som jeg tilhører, i Foraaret, at vi ønskede hele Tilskudsspørgsmaalet til den private Skole udsat, indtil det hele kunde lages op til en samlet Overvejelse, saaledes at der kunde ske samtlige nødlidende Privatskoler deres Ret samtidig. Imidlertid blev Loven af 20. Marts formet saaledes, at Tilskudsspørgsmaalet kun blev afgjort for de nødlidende private Skoler i København, medens der af den højtærede Minister blev tilladt Skolerne udenfor København i Ud-

sigt, at ogsaa deres Sag skulde blive taget op til Overvejelse meget snart ved Frem sættelse af et Lovforslag om Regulering af Tilskuddet som Erstatning for den Lov om Tilskud til de private Skoler, vi i Øjeblikket lever under. Et saadant Forslag til Ændring af Tilskudsreglerne er hidtil ikke blevet fremsat, og jeg ved, at den nævnte Bemærkning i Motiverne til dette Lovforslag har vakt nogen Uro i Privatskolens Kreds, idet man altsaa nu maa være paa det rene med, at den endelige Ordning af denne Sag ikke kan ventes, før den foreslaaede Kommission har endt sine Overvejelser og disse Overvejelser er udformede i Forslag for Rigsdagen. Jeg tror derfor, at den højtærede Minister vil tjene mange indenfor den af mig nævnte Kreds ved at meddele, hvad han tænker sig som Erstatning for en endelig Ordning, indtil en saadan, ogsaa paa Grund af Kommissionens Overvejelser, kan finde Sted. Jeg kan nemlig ikke tænke mig, at Meningen har været, at man vil lade de private Realskoler Landet over være overladte til sig selv og deres egne svage Kræfter i den Tid, der er tilbage under den bestaaende Tilskudslov, medens man derimod sidste Vinter hjalp den københavnske højere Skole udover den Misère, hvori den stod.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Foruden de ca. 100 Mellem- og Realskoler, vi har her i Landet, har vi jo ogsaa andre private højere Almenskoler og ogsaa nogle private Gymnasier, jeg antager ogsaa, at man ønsker Oplysning om Gymnasierne. Der blev af Ministeriet efter Forhandlinger med Repræsentanter for disse Skoler gjort et Arbejde for at udarbejde en Lov om Tilskud, der omtrent skulde svare til de Tilskud, der fandtes for Københavns Vedkommende i Loven af 20. Marts. Det viste sig, at for at faa Tilskuddet til disse private 100 Mellem- og Realskoler op paa et nogenlunde lignende Beløb pr. Barn som det i Loven af 20. Marts vedtagne, vilde der udkræves en Bevilling paa ca. ½ Mill. mere om Aaret end det, der nu findes til disse Skoler paa Finansloven. Imidlertid kom Forhandlingerne med Folketinget om det foreliggende Lovforslag, og da det viste sig, at der var Udsigt til, at man fra alle Sider i Tinget vilde blive enig om at give Loven om Skolekommissionen en bestemt Form,